

Çocuk ve Küçük Ren Geyiği

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Ren Geyiği

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir bahar sabahı, Leo adında bir çocuk hardal sarısı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giydi. Kalemler ve kâğıtlarla dolu bez çantasını kaptı. Leo, evinin yakınındaki tarlaları ve tepeleri keşfetmeyi çok severdi. Bugün yeni bir şey bulmak istiyordu. Son evin önünden geçip geniş, çimenli çayıra doğru yürüdü.

Şırl şırl akan bir derenin yanında Leo hafif bir çıngırak sesi duydu. Bir çalının arkasından baktı ve kırmızı tasmalı, piring çıngıraklı küçük bir ren geyiği gördü. Ren geyiğinin kadife gibi küçük boynuzları ve açık krem rengi bir göğsü vardı. Koyu renk gözleri yumuşak ve sevecen görünüyordu. 'Merhaba,' diye fısıldadı Leo. Küçük ren geyiği bir adım yaklaştı ve elini kokladı.

Ren geyiğinin adı Pip'ti ve Pip korkmuyordu. Pip, Leo'nun çantasını burnuyla dürttü ve mutlu bir ses çıkardı. Leo güldü. 'Macerayı sever misin?' diye sordu. Pip çingırağını salladı, birkaç adım seğirtti ve sonra arkasına baktı. Leo anladı. Pip onun peşinden gelmesini istiyordu. Leo çizmelerini sıkıca bağladı ve küçük ren geyiğinin peşinden çayırın karşısına yürüdü.

Pip, Leo'yu derenin yanındaki çamurlu bir yere götürdü. 'Sürü suyu burada içer,' dedi bir ses. Leo döndü ve sevecen gülümsemeli yaşlı bir kadın gördü. Kadın, Leo'ya ren geyiklerinin mevsimler değiştikçe topraklarda çok uzaklara gittiğini anlattı. 'Temiz suya ve yeşil çimene ihtiyaçları var,' dedi. 'Yollarının haritasını yapmama yardım eder misin?'

Leo çantasını açtı ve büyük bir kâğıt yaydı. Dereyi kıvrım kıvrım mavi çizgilerle, çayırı da küçük yeşil çiziklerle çizdi. Pip yanında durdu ve minik bir toynağıyla işaret etti. 'Karşıya buradan geçiyoruz,' dedi Leo bir yol çizerek. 'Ağaçların altında da burada dinleniyorsunuz.' Harita büyümeye başladı.

Yaşlı kadın Leo'ya bir tepenin üzerinden geçen bir patika gösterdi. 'Yazın sürü serin çimen bulmak için yükseklerle çıkar,' dedi. Leo dik bir çizgi çizdi ve minik çimen tutamları ekledi. Pip önden seğırtti, Leo da peşinden gitti. Tepe sıcaktı ve çimenler yumuşacıktı. Leo kelebekler gördü ve kuşların ötüşünü duydu. Küçük çiçekler ve kocaman yuvarlak bir güneş çizdi.

Tep eye vardıklarında Leo aşağıda geniş bir vadi gördü. 'Burası yaz diyarı,' dedi yaşlı kadın. 'Ama sürünün güvenle yol alabilmesi için açık alanlara ihtiyacı var.' Leo vadiden geçen uzun, kıvrımlı bir yol çizdi. Haritasıyla gurur duydu. Pip çingırağını salladı ve bir karahindiba otladı. Harita gerçek bir maceraya benzemeye başlamıştı.

Derenin başında Leo üç arkadaşıyla buluştu: Alma, Ben ve Ki. Renkli ceketler ve sağlam çizmeler giymişlerdi. Alma'nın örgü bir şapkası vardı. 'Ne çiziyorsun?' diye sordu Ben. Leo onlara haritayı gösterdi. 'Ren geyiklerinin temiz suya, yeşil çimene ve açık alanlara ihtiyacı var,' dedi. 'Toprağı sağlıklı tutarak onlara yardım edebiliriz.' Arkadaşları hevesle başlarını salladı.

Arkadařlar ayırın kenarına yrd. pleri toplayıp bir torbaya koydular. Su akabilsin diye dereden dalları temizlediler. Pip onları izledi ve mutlulukla ıngırağını salladı. 'Ren geyikleri artık burada su iebilir,' dedi Alma. Leo haritaya parlak mavi bir dere izdi. 'Toprağın ıplak olduėu yerlere de imen tohumları ekebiliriz,' dedi Ki. Hepsi anlařtı.

Yaşı kadn küçük bir kavanoz tohumla geri döndü. 'Siz iyi yardımcılarsınız,' dedi. 'Ren geyikleri yolu hatırlar, ama yol alabilmek için sağlıklı topraklara ihtiyaçları var. Küçük eylemleriniz büyük fark yaratır.' Arkadaşlar patika boyunca tohumlar serpti. Leo haritasına küçük yeşil filizler çizdi. Pip etraflarında hopladı ve mutlu, homurdanan bir ses çıkardı.

Güneş batmaya başlarken Leo haritayı bitirdi. Haritada dere, çayır, tepe ve yaz diyarı görünüyordu. Yaşlı kadın gülümsedi. 'Bu harita insanların anlamasına yardım edecek,' dedi. 'Ama bu sadece çizgiler ve kelimeler değil. Bu bir söz.' Leo, yanına sokulup elini dürtten Pip'e baktı. 'Toprağı sağlıklı tutmaya yardım edeceğime söz veriyorum,' dedi Leo yumuşak bir sesle.

Leo ve arkadaşları haritanın kopyalarını çıkardı. Komşulara ve dükkân sahiplerine verdiler. 'Lütfen suyu temiz, çimeni yeşil tutun,' dediler. İnsanlar gülümsedi ve yardım etmeye söz verdi. Bazıları ağaç dikti, bazıları çöp topladı. Harita okulda ve kütüphanede asılı kaldı. Herkes ren geyiklerinin çok uzaklara gittiğini ve bizim ilgimize ihtiyaçları olduğunu öğrendi.

O sonbahar Leo akşamüstü gökyüzünü izledi. Uzaktan bir çingirak sesi ve ardından yumuşak, alçak bir çağrı duydu. Sürü kış için güneye gidiyordu. Pip büyük ren geyiklerinin yanında yürüyordu ve piriç çingirak çınılıyordu. Leo tepenin zirvesinden el salladı. 'Yolun açık olsun!' diye seslendi. Ren geyikleri, Leo'nun haritasına çizdiği yolu izleyerek yürümeye devam etti.

İlkbaharda Leo çayıra geri döndü. Çimenler yeşildi ve dere berraktı. Bekledi ve çok geçmeden cıngırağı duydu. Pip sürüyle birlikte tepenin ardından geldi. Küçük ren geyiği Leo'ya koştu ve cebini burnuyla dürttü. 'Geri döndün!' diye güldü Leo. Pip'in boynuzları artık biraz daha büyüktü, ama kırmızı tasma hâlâ yerindeydi.

Leo ve arkadaşları işleriyle gurur duyuyordu. Bir harita yapmış ve toprağı sağlıklı tutmuşlardı. Artık ren geyikleri mevsimden mevsime yollarını bulabiliyordu. 'Hayvanların hareketleri sağlıklı doğal alanlara bağlıdır,' dedi Leo. 'Ve küçük eylemler bile yardımcı olabilir.' Arkadaşları başlarını salladı ve gülümsedi. Sözün tutulacağını biliyorlardı.

Leo haritasını odasının duvarına astı. Bu ona Pip'i ve uzun yolculuğu hatırlatıyordu. Ren geyiklerinin temiz suya, yeşil çimene ve açık alanlara ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve bir fark yaratabileceğini de biliyordu. Böylece Leo keşfetmeye, çizmeye ve yaban dünyasına özen göstermeye devam etti. Ve küçük ren geyiği her zaman eve giden yolu buldu.